

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-**central point for summary and review**
 < מובאה של פסקה קודמת-**insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

? **challenge-קושיא** ◊
 ^ **question-שאלה**
 ! **answer-תירוק**
 ■ **proof-ראיה**

מקרא-key:

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כשם שאין מוציאין שטר חוב זה על זה - כך אין מוציאין על אחרים	ואלא הא דתניא:											◊ ?
במאי קמיפלגי?												?
באותיות נקנות במסירה קמיפלגי												!
אותיות נקנות במסירה	תנא דידן סבר:											◊ !
אין אותיות נקנות במסירה.	ותנא ברא סבר:											◊ !
ואי בעית אימא: דכולי עלמא - אותיות נקנות במסירה, והכא בצריך להביא ראיה קא מיפלגי												◊ !
אין צריך להביא ראיה	תנא דידן סבר:											◊ !
צריך להביא ראיה.	ותנא ברא סבר:											◊ !
אותיות נקנות במסירה - אביי אמר: צריך להביא ראיה	דאיתמר: [אביי]											◊
אינו צריך להביא ראיה.	רבא:											◊
מנא אמינא לה?	אביי:											◊
אחד מן האחזין שהשטר חוב יוצא מתחת ידו - עליו להביא ראיה	דתניא:											◊
מאי לאו הוא הדין לאחריני.												◊
שאני אחין, דשטמו מהדדי.	ורבא אמר:											◊ ?
מנא אמינא לה?	איכא דאמרי, אמר רבא:											◊
אחד מן האחזין שהשטר חוב יוצא מתחת ידו - עליו להביא ראיה אחין הוא דשטמו מהדדי	דתניא:											◊
אבל אחריני לא.												◊
ואביי?												?
אחין איצטריכא ליה, סלקא דעתך אמינא: כיון דשטמו מהדדי - אימא מיזודהר זהירי ולא צריכי להביא ראיה, קמ"ל.	[אביי]											◊ !
כשם שמוציאין הן שטר חוב על אחרים - כך מוציאין זה על זה	ואלא הא דתניא:											◊ ?
במאי קמיפלגי?												?
בכותבין שטר ללוה ואע"פ שאין מלוה עמו קמיפלגי												◊ !
כותבין שטר ללוה ואף על פי שאין מלוה עמו, זימנין דאזיל לגבי ספרא וסהדי, ואמר להו: כתבו לי שטרא, דבעינן למיזף מיוסף בן שמעון חברי, ובתר דכתבי וחתמי ליה, נקיטא ליה ואמר ליה: הב לי מאה דיופת מינא	תנא דידן סבר:											◊ !
אין כותבין שטר ללוה עד שיהא מלוה עמו.	תנא ברא סבר:											◊ !
נמצא לאחד בין שטרותיו שטרו של יוסף בן שמעון פרוע - שטרות שניהם פרועין וכו'.												◊
טעמא דנמצא, הא לא נמצא - מצי מפיק												◊
והאנן ולא אחר יכול להוציא עליהן שטר חוב תנן												◊ ?
במשולשין.	רבי ירמיה:											◊ !

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ונחזי תברא בשמא דמאן דכתיב												קעג
במשולשין בשטר ואין משולשין בשובר.	רב הושעיא:										⊠	קעג
הכי קאמר: נמצא ללוה בין שטרותיו שטרו של יוסף בן שמעון עלי פרוע - שטרות שניהם פרועין.	אביי:										⊠	קעג
כיצד יעשו? ישלשו כו'.											⊠	קעג
אם היו שניהם כהנים - יכתבו דורות.	תנא:										⊠	קעג
האומר לבנו שטר בין שטרותי פרוע ואינו יודע אי זהו - שטרות כולן פרועין											⊠	קעג
נמצא לאחד שם שנים - הגדול פרוע, והקטן אינו פרוע.											⊠	קעג
שטר לך בידי פרוע - הגדול פרוע, והקטן אינו פרוע, חוב לך בידי פרוע - שטרות כולן פרועין.	רבא:										⊠	קעג
אלא מעתה, שדי מכורה לך - שדה גדולה מכורה לו, שדה שיש לי מכורה לך - כל שדותיו מכורין לך	רבינא לרבא:										⊠	קעג
התם יד בעל השטר על התחונה.											⊠	קעג
המלוה את חבירו על ידי ערב - לא יפרע מן הערב, ואם אמר לו על מנת שאפרע ממי שארצה - יפרע מן הערב	[ת"ק]										⊠	קעג
אם יש נכסים ללוה - בין כך ובין כך לא יפרע מן הערב.	רשב"ג:										⊠	קעג
הערב לאשה בכתובתה, והיה בעלה מגרשה - ידירנה הנאה, שמא יעשו קנוניא על נכסים של זה ויחזיר את אשתו.	וכן היה רבן שמעון בן גמליאל אומר:										⊠	קעג
מאי טעמא?											⊠	קעג
גברא אשלימת לי, גברא אשלימי לך.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:										⊠	קעג
האי דינא דפרסא?	מתקיף לה רב נחמן:										⊠	קעג
אדרבה, בטר ערבא אזלי:											⊠	קעג
אלא, בי דינא דפרסאי דלא יהבי טעמא למילתייהו											⊠	קעג
מאי לא יפרע מן הערב? לא יתבע ערב תחלה.	אלא אמר רב נחמן:										⊠	קעג
המלוה את חבירו על ידי ערב - לא יתבע ערב תחלה, ואם אמר על מנת שאפרע ממי שארצה - יתבע ערב תחלה.	תניא נמי הכי:										⊠	קעג
מנין לערב דמשתעבד? דכתיב: (בראשית מ"ג) אנכי אערבנו מידי תבקשנו.	רב הונא:										⊠	קעג
הא קבלנות היא, דכתיב: (בראשית מ"ב) תנה אותו על ידי ואני אשיבנו	מתקיף לה רב חסדא:										⊠	קעג
מהכא: (משלי כ') לקח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו ואומר: (משלי ו') בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך, נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך, עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכף רעך לך התרפס ורבה רעיד, אם ממון יש לו בידך - התר לו פיסת יד, ואם לאו - הרבה עליו ריעים.	אלא אמר רבי יצחק:										⊠	קעג
ערב דמשתעבד - מחלוקת ר' יהודה ור' יוסי	אמימר:										⊠	קעג
לרבי יוסי דאמר: אסמכתא קניא - ערב משתעבד	[רבי יוסי]										⊠	קעג
לר' יהודה דאמר: אסמכתא לא קניא - ערב לא משתעבד.	[רבי יהודה]										⊠	קעג
הא מעשים בכל יום, דאסמכתא לא קניא וערב משתעבד	רב אשי לאמימר:										⊠	קעג
בההוא הנאה דקא מהימן ליה - גמר ומשתעבד נפשיה.	אלא אמר רב אשי:										⊠	קעג

<p>◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואם אמר על מנת שאפרע ממי שארצה כו'.												■	קעג: <
לא שנו אלא שאין נכסים ללוה, אבל יש נכסים ללוה - לא יפרע מן הערב.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											■	קעג: ◊
אם יש נכסים ללוה - בין כך ובין כך לא יפרע מן הערב	והא מדקתני סיפא, רבן שמעון בן גמליאל:											■	קעג: ◊
מכלל דתנא קמא סבר: לא שניא הכי ולא שניא הכי												■	קעג: ◊
המלוה את חבירו על ידי ערב - לא יפרע מן הערב, ואם אמר על מנת שאפרע ממי שארצה - יפרע מן הערב, במה דברים אמורים - בשאין נכסים ללוה, אבל יש נכסים ללוה - לא יפרע מן הערב וקבלן, אף על פי שיש נכסים ללוה - יפרע מן הקבלן	חסורי מחסרה והכי קתני: [ת"ק]											■	קעג: ◊
אם יש נכסים ללוה - אחד זה ואחד זה לא יפרע מהן.	רבן שמעון בן גמליאל:											■	קעג: ◊
כל מקום ששנה רשב"ג במשנתנו - הלכה כמותו, חוץ מערב וצידון וראיה אחרונה.	רבה בר חנה אמר ר' יוחנן:											■	קעג: ◊
הלוהו ואני ערב, הלוהו ואני פורע, הלוהו ואני חייב, הלוהו ואני אתן - כולן לשון ערבות הן. תן לו ואני קבלן, תן לו ואני פורע, תן לו ואני חייב, תן לו ואני אתן - כולן לשון קבלנות הן	רב הונא:											■	קעג: ◊
הלוהו ואני קבלן, תן לו ואני ערב, מאי?	איבעיא להו:											^	קעג: ◊
לשון ערבות - ערבות, לשון קבלנות - קבלנות.	רבי יצחק:											!	קעג: ◊
כולן לשון קבלנות הן, בר מהלוהו ואני ערב.	רב חסדא:											!	קעג: ◊
כולן לשון ערבות הן, בר מתן לו ואני נותן.	רבא:											!	קעג: ◊
תן לו ואני נותן - אין למלוה על הלוה כלום.	מר בר אמיר לרב אשי, הכי אמר אבא:											■	קעג: ◊
ולא היא, לא מיפטר ליה מיניה דמלוה עד שישא ויתן ביד.												■	קעג: ◊
ההוא דיינא דאחתייה למלוה לנכסי דלוה מקמי דלתבעיה ללוה, סלקיה רב חנין בריה דרב יבא.												○	קעג: ◊
מאן חכים למעבד כי הא מילתא, אי לאו רב חנין בריה דרב יבא	רבא:											○	קעג: ◊
נכסיה דבר איניש אינון מערבין יתיה	קסבר: [רב חנין בריה דרב יבא]											■	קעג: ◊
המלוה את חבירו ע"י ערב - לא יפרע מן הערב	ותנן:											○	קעג: ◊
לא יתבע ערב תחלה.	וקי"ל:											■	קעג: ◊
ההוא ערבא דיתמי דפרעיה למלוה מקמי דלודעינהו ליתמי												○	קעג: ◊
פריעת בע"ח מצוה, ויתמי לאו בני מיעבד מצוה נינהו	רב פפא:											■	קעג: ◊
אימר צררי אתפסיה.	רב הונא בריה דרב יהושע:											■	קעג: ◊
מאי בינייהו?												◊	קעג: ◊
איכא בינייהו כשחייב מודה. אי נמי, דשמתוהו ומת בשמתיה.												!	קעג: ◊
שמתוהו ומת בשמתיה, הלכתא כרב הונא בריה דרב יהושע.	שלחו מתם:											■	קעג: ◊
ערב שהיה שטר חוב יוצא מתחת ידו - אינו גובה, ואם כתוב בו התקבלתי ממך - גובה	מיתיבי:											■	קעג: ◊
בשלמא לרב הונא בריה דרב יהושע - משכחת לה כשחייב מודה, אלא לרב פפא קשיא												◊	קעג: ◊
שאני התם, להכי טרח וכתב ליה התקבלתי.												!	קעג: ◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קעד:
הוא ערבא דעובד כוכבים דפרעיה לעובד כוכבים מקמי דלתבעינהו ליתמי												◊	קעד:
אפילו למ"ד: חיישינן לצררי - ה"מ ישראל, אבל עובד כוכבים כיון דבתר ערבא אזיל - לא חיישינן לצררי.	רב מרדכי לרב אשי: הכי אמר אבימי מהגרונאי משמיה דרבא:											◊	קעד:
אדרבה: אפילו למ"ד: לא חיישינן לצררי - הני מילי ישראל, אבל עובדי כוכבים כיון דדיניהו בתר ערבא אזיל, אי לאו דאתפסיה צררי - מעיקרא לא הוה מקבל ליה.	א"ל: [רב אשי]											⚡	קעד:
הערב לאשה בכתובתה וכו'.	וכן היה רשב"ג אומר:											◊	קעד:
משה בר עצרי ערבא דכתובתה דכלתיה הוה, רב הונא בריה צורבא מדרבנן הוה ודחיקא ליה מילתא												◊	קעד:
ליכא דניזיל דנסביה עצה לרב הונא, דגרשה לדבייתהו ותיזיל ותגבי כתובה מאבוה, והדר נהדרה?	אביי:											◊	קעד:
והא ידירנה הנאה תנן	א"ל רבא:											⚡	קעד:
אטו כל דמגרש - בכי דינא מגרש?	א"ל אביי:											!	קעד:
לסוף איגלאי מילתא דכהן הוא.												◊	קעד:
היינו דאמרי אינשי: בתר עניא אזלא עניותא.	אביי:											◊	קעד:
ומי אמר אביי הכי?												⚡	קעד:
איזהו רשע ערום? זה המשיא עצה למכור בנכסי' כרשב"ג	והא אמר אביי:											⚡	קעד:
בנו שאני, וצורבא מרבנן שאני.												!	קעד:
והא ערב הוא												⚡	קעד:
ערב דכתובה לא משתעבד	וקיימא לן:											⚡	קעד:
קבלן הוה.												!	קעד:
הניחא למ"ד: קבלן דכתובה אע"ג דלית ליה נכסי לבעל משתעבד - שפיר, אלא למאן דאמר: אי אית ליה משתעבד, אי לית ליה לא משתעבד - מאי איכא למימר?												⚡	קעד:
איבעית אימא: מיהו הוה ליה ואישתדוף.												!	קעד:
ואיבעית אימא: אבא לגבי בריה שעבדי משעבד נפשיה												!	קעד:
ערב דכתובה - דברי הכל לא משתעבד, קבלן דבעל חוב - דברי הכל משתעבד, קבלן דכתובה וערב דבעל חוב - פליגי:	דאיתמר:											◊	קעד:
אי אית ליה נכסי ללוה - משתעבד, אי לית ליה - לא משתעבד	מר סבר:	◆	■									◊	קעד:
בין אית ליה ובין לית ליה - משתעבד.	ומר סבר:	◆	■									◊	קעד:
והלכתא: בכולהו משתעבד, בר מערב דכתובה, דאע"ג דאית ליה לבעל - לא משתעבד												◊	קעד:
מאי טעמא?												⚡	קעד:
מצוה הוא דעבד ולאוי מידי חסרה.												!	קעד:
שכיב מרע שהקדיש כל נכסיו, ואמר מנה לפלוני בידי - נאמן, חזקה אין אדם עושה קנוניא על הקדש.	רב הונא:											◊	קעד:
וכי אדם עושה קנוניא על בניו?	מתקיף לה רב נחמן:											⚡	קעד:
שכיב מרע שאמר מנה לפלוני בידי, אמר תנו - נותנין, לא אמר תנו - אין נותנין	דבר ושמזאל דאמרי תרוייהו:											⚡	קעד:

<p>◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלמא אדם עשוי שלא להשביע את בניו, הכא נמי אדם עשוי שלא להשביע את עצמו												⚡	קעה:
כי קאמר רב הונא התם - דנקיט שטרא.												⚡	קעה:
מכלל דרב ושמואל - דלא נקיט שטרא, אמר תנו - נותנין? מלוה על פה הוה												⚡	קעה:
מלוה על פה - אינו גובה לא מן היורשין ולא מן הלקוחות	ורב ושמואל דאמרי תרוייהו:											⚡	קעה:
אידי ואידי דנקיט שטרא, ולא קשיא: הא דמקויים, הא דלא מקויים אמר תנו - קיימיה לשטריה, לא אמר תנו - לא קיימיה לשטריה.	אלא אמר רב נחמן:											⚡	קעה:
שכיב מרע שאמר מנה לפלוני בידי, ואמרו יתומין פרענו - נאמנין. תנו מנה לפלוני, ואמרו יתומין פרענו - אין נאמנין.	רבה:											⚡	קעה:
כלפי לייא? איפכא מסתברא אמר תנו מנה - כיון דפסקה אבוהון למילתא, איכא למימר דפרעיה, מנה לפלוני בידי - כיון דלא פסק אבוהון למילתא, איכא למימר דלא פרעיה												⚡	קעה:
שכיב מרע שאמר מנה לפלוני בידי, ואמרו יתומין: חזר ואמר לנו אבא פרעתי - נאמנין, מ"ט? אדכורי מידכר. תנו מנה לפלוני, ואמרו יתומין: חזר ואמר אבא פרעתי - אין נאמנין, דאם איתא דפרעיה, לא הוה אמר תנו.	אלא אי איתמר הכי איתמר:											⚡	קעה:
שכיב מרע שהודה, מהו? צריך לומר אתם עדי, או אין צריך לומר אתם עדי? צריך שיאמר כתובו, או אין צריך לומר כתובו? אדם משטה בשעת מיתה, או אין אדם משטה בשעת מיתה?	בעי רבא:											⚡	קעה:
אין אדם משטה בשעת מיתה, ודברי שכ"מ ככתובין וכמסורין דמו.	בתר דבעיא הדר פשטה: [רבא]											⚡	קעה:
המלוה את חברו בשטר - גובה מנכסים משועבדים, על ידי עדים - גובין מנכסים בני חורין.												■	קעה:
הוציא עליו כתב ידו שהוא חייב לו - גובה מנכסים בני חורין.												■	קעה:
ערב היוצא לאחר חיתום שטרות - גובה מנכסים בני חורין.												■	קעה:
גובה מנכסים בני חורין.	מעשה ובא לפני ר' ישמעאל, ואמר:											■	קעה:
אינו גובה לא מנכסים משועבדים ולא מנכסים בני חורין.	אמר לו בן ננס:											■	קעה:
למה?	אמר לו: [רבי ישמעאל]											⚡	קעה:
הרי החונק את אחד בשוק, ומצאו חברו ואמר לו הנח לו ואני אתן לך - פטור, שלא על אמונתו הלוהו אלא איהו הוא ערב שהוא חייב? הלוהו ואני נתן לך - חייב, שכן על אמונתו הלוהו.	אמר לו: [בן ננס]											!	קעה:
הרוצה שיחכים - יעסוק בדיני ממונות, שאין לך מקצוע בתורה יותר מהן, והן כמעין הנובע, והרוצה שיעסוק בדיני ממונות - ישמש את שמעון בן ננס.	ואמר רבי ישמעאל:											■	קעה:
דבר תורה, אחד מלוה בשטר ואחד מלוה ע"פ - גובה מנכסים משועבדים, מאי טעמא? שעבודא דאורייתא, ואלא מה טעם אמרו: מלוה על פה - אינו גובה אלא מנכסין בני חורין? משום פסידא דלקוחות.	עולא:											⚡	קעה:
אי הכי, מלוה בשטר נמך												⚡	קעה:
התם אינהו נינהו דאפסידו אנפשייהו.												!	קעה:
דבר תורה, אחד מלוה בשטר ואחד מלוה על פה - אינו גובה אלא מנכסים בני חורין, מ"ט? שעבודא לאו דאורייתא, ומה טעם אמרו: מלוה בשטר - גובה מנכסים משועבדים? כדי שלא תנעול דלת בפני לוי.	רבה:											⚡	קעה:
אי הכי, מלוה על פה נמך												⚡	קעה:
התם לית ליה קלא.												!	קעה:
ומי אמר רבה הכי?												⚡	קעה:
גבו קרקע - יש לו, גבו מעות - אין לו	והא אמר רבה:											⚡	קעה:
וכי תימא: איפוך דרבה לעולא ודעולא לרבה												!	קעה:
דבר תורה, בעל חוב דיניה בזבוירית	והא אמר עולא:											⚡	קעה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רבה טעמא דבני מערבא קאמר, וליה לא סבירא ליה.												קעה: ◊ !
מלוה על פה - אינו גובה לא מן הירושין ולא מן הלקוחות, מ"ט? שעבודא לאו דאורייתא.	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											קעה: ◊ ◊
מלוה על פה - גובה בין מן הירושין ובין מן הלקוחות, מ"ט? שעבודא דאורייתא.	ר' יוחנן ור' שמעון בן לקיש דאמרי תרוייהו:											קעה: ◊ ◊
החופר בור ברשות הרבים ונפל עליו שור והרגו - פטור ולא עוד, אלא שאם מת השור - יורשי בעל הבור חייבים לשלם דמי שור לבעלין	מיתבי:											קעה: ◊ ?
בשעמד בדין.	ר' אלעא אמר רב:											קעה: ◊ !
והא הרגו קתני												קעה: ◊ ?
שעשאו טרפה.	רב אדא בר אהבה:											קעה: ◊ !
מת וקברו	והא אר"נ, תני תנא:											קעה: ◊ ?
התם, דיתבי דייני אפומא דבירא וחיביהו.												קעה: ◊ !
הלכתא: מלוה על פה - גובה מן הירושין ואינו גובה מן הלקוחות, גובה מן הירושין - כדי שלא תנעול דלת בפני לוי, ואינו גובה מן הלקוחות - דלית ליה קלא.	רב פפא:											קעה: ◊ ◊
הוציא עליו כתב ידו שהוא חייב לו - גובה מנכסים בני חורין וכו'.												קעה: ◊ ◊
הוחזק כתב ידו בבית דין, מאי?	בעא מיניה רבה בר נתן מר' יוחנן:											קעה: ◊ ^
אף על פי שהוחזק כתב ידו בבית דין - אינו גובה אלא מנכסים בני חורין.	אמר ליה: [רבי יוחנן]											קעה: ◊ !
שלשה גיטין פסולין, ואם נישאת - הולד כשר, ואלו הן: כתב בכתב ידו ואין עליו עדים, יש עליו עדים ואין בו זמן, יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד - הרי אלו שלשה גיטין פסולין, ואם נישאת - הולד כשר	מתיב רמי בר חמא:											קעה: ◊ ?
אף על פי שאין עליו עדים אלא שנתנו לה בפני עדים - כשר, וגובה מנכסים משועבדים	רבי אלעזר:											קעה: ◊ ?
שאני התם דמשעת כתיבה הוא דשעבד נפשיה.												קעה: ◊ !
ערב היוצא לאחר חיתום שטרות וכו'.												קעה: ◊ ◊
קודם חיתום שטרות - גובה מנכסים משועבדים, לאחר חיתום שטרות - גובה מנכסים בני חורין.	רב:											קעה: ◊ ◊
אפילו קודם חיתום שטרות - אינו גובה אלא מנכסים בני חורין.	זמנין אמר רב:											קעה: ◊ ◊
קשיא דרב אדרב												קעה: ◊ ?
לא קשיא: הא דכתב ביה פלוני ערב, הא דכתב ביה ופלוני ערב.												קעה: ◊ !
אחד זה ואחד זה - אינו גובה אלא מנכסים בני חורין, ואף על גב דכתב ביה ופלוני ערב.	רבי יוחנן:											קעה: ◊ ◊
עדים החתומין על שאילת שלום בגט - פסול, חיישינן שמא על שאילת שלום חתמו	מתיב רבא:											קעה: ◊ ?
שאילו - פסול, ושאלו - כשר	ואמר רבי אבהו, לדידי מיפרשא ליה מיניה דרבי יוחנן:											קעה: ◊ ?
הכא נמי דכתב פלוני ערב.												קעה: ◊ !
אי הכי, היינו דרב												קעה: ◊ ?
אימא: וכן אמר רבי יוחנן.												קעה: ◊ ◊
מעשה ובא לפני רבי ישמעאל וכו'.												קעה: ◊ ◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אף על פי שקילס רבי ישמעאל את בן ננס, הלכה כמותו.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										■	◇	קעו.
בחנוק מה לי אמר רבי ישמעאל?	איבעיא להו:										^		קעו.
חלוק היה רבי ישמעאל אף בחנוק.	תא שמע, דאמר ר' יעקב אמר רבי יוחנן:										■ !	◇	קעו.
הלכה כמותו או אין הלכה כמותו?											^		קעו.
חלוק היה רבי ישמעאל אף בחנוק, והלכה כמותו אף בחנוק.	תא שמע, דכי אתא רבין אמר רבי יוחנן:										■ !	◇	קעו.
חנוק וקנו מידו - משתעבד.	רב יהודה אמר שמואל:										■	◇	קעו.
מכלל, דערב בעלמא לא בעי קנין.											■	◇	קעו.
ופליגא דרב נחמן											■	◇	קעו.
ערב דבית דין הוא דלא בעי קנין, הא בעלמא בעי קנין.	דאמר רב נחמן:										■ ■	◇	קעו:
והלכתא: ערב בשעת מתן מעות לא בעי קנין, אחר מתן מעות - בעי קנין. ערב דבית דין לא בעי קנין, דבההיא הנאה דמהימן ליה - גמר ומשעבד ליה.											■	◇	קעו:
הדרן עלך גט פשוט וסליקא לה מסכת בבא בתרא												◇	

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
מעשה-story O

challenge-קושיא ◊ **question-שאלה** ^
answer-תירוץ !
proof-ראיה ■

מקרא-key:

סנהדרין-דיני ממונות	Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
דיני ממונות - בשלשה, גזילות וחבלות - בשלשה, נזק וחצי נזק, תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה - בשלשה.											■
האונס, והמפתה, והמוציא שם רע - בשלשה, דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]										◆ ■
מוציא שם רע בעשרים ושלשה, מפני שיש בו דיני נפשות.	חכמים:										◆ ■
מכות בשלשה.	[ת"ק]										◆ ■
בעשרים ושלשה.	משום רבי ישמעאל אמרו:										◆ ■
עיבור החדש - בשלשה, עיבור השנה - בשלשה, דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]										◆ ■
בשלשה מתחילין, ובחמשה נושאין ונותנין, וגמירין בשבעה. ואם גמרו בשלשה - מעוברת.	רבן שמעון בן גמליאל:										◆ ■
סמיכת זקנים ועריפת עגלה - בשלשה, דברי רבי שמעון.	[רבי שמעון]										◆ ■
בחמשה.	רבי יהודה:										◆ ■
החליצה והמאוזין - בשלשה.											■
נטע רבעי, ומעשר שני שאין דמיו ידועין - בשלשה. ההקדשות - בשלשה											■
הערכין המטלטלים - בשלשה											■
אחד מהן כהן.	רבי יהודה:										■ ■
והקרקעות - תשעה וכהן, ואדם כיוצא בהן.											■
דיני נפשות בעשרים ושלשה.											■
הרובע והנרבע - בעשרים ושלשה, שנאמר (ויקרא כ) והרגת את האשה ואת הבהמה, ואומר ואת הבהמה תהרגו.											■
שור הנסקל - בעשרים ושלשה, שנאמר (שמות כא) השור יסקל וגם בעליו יומת - כמיתת בעלים כך מיתת השור.											■
הזאב והארי הדוב והנמר והברדלס והנחש - מיתתן בעשרים ושלשה.											■
כל הקודם להורגן זכה.	רבי אליעזר:										■
מיתתן בעשרים ושלשה.	רבי עקיבא:										■
אין דנין לא את השבט, ולא את נביא השקר, ולא את כהן גדול - אלא על פי בית דין של שבעים ואחד, ואין מוציאין למלחמת הרשות - אלא על פי בית דין של שבעים ואחד.											■
אין מוסיפין על העיר ועל העורות - אלא על פי בית דין של שבעים ואחד.											■
אין עושין סנהדריות לשבטים אלא על פי בית דין של שבעים ואחד.											■
אין עושין עיר הנדחת אלא על פי בית דין של שבעים ואחד.											■
אין עושין עיר הנדחת בספר, ולא שלש, אבל עושין אחת או שתים.											■ ■
סנהדרין גדולה היתה של שבעים ואחד, וקטנה של עשרים ושלשה.											■
מנין לגדולה שהיא של שבעים ואחד שנאמר (במדבר יא) אספה לי שבעים איש מזקני ישראל, ומשה על גביהן	[ת"ק]										◆ ■ ■
שבעים.	רבי יהודה:										◆ ■ ■
ומנין לקטנה שהיא של עשרים ושלשה - שנאמר (במדבר לה) ושפטו העדה והצילו העדה, עדה שופטת ועדה מצלת - הרי כאן עשרים.											■ ■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ומנין לעדה שהיא עשרה - שנאמר (במדבר יד) עד מתי לעדה הרעה הזאת, יצאו יהושע וכלב.											■	■	ב.	
ומנין להביא עוד שלשה - ממשמע שנאמר (שמות כג) לא תהיה אחרי רבים לרעת - שומע אני שאהיה עמהם לטובה, אם כן למה נאמר אחרי רבים להטת? - לא כהטייתך לטובה הטייתך לרעה, הטייתך לטובה - על פי אחד, הטייתך לרעה - על פי שנים, ואין בית דין שקול - מוסיפין עליהם עוד אחד, הרי כאן עשרים ושלשה.											■	■	ב.	
וכמה יהא בעיר ותהא ראויה לטנהדרין - מאה ועשרים	[ת"ק]										■	■	ב:	
מאתים ושלשים, כנגד שרי עשרות.	רבי נחמיה:										■	■	ב:	
אטו גזילות וחבלות לאו דיני ממונות נינהו?											⚡		ב:	
מה הן קתני מה הן דיני ממונות - גזילות וחבלות, אבל הודאות והלואות - לא.	רבי אבהו:										!	◇	ב:	
וצריכא דאי תנא דיני ממונות - הוה אמינא דאפילו הודאות והלואות, תנא גזילות וחבלות. ואי תנא גזילות וחבלות ולא קתני דיני ממונות - הוה אמינא: הוא הדין דאפילו הודאות והלואות, והאי דקתני גזילות וחבלות - משום דעיקר שלשה דכתיבי - בגזילות וחבלות כתיבי. גזילות דכתיב (שמות כב) ונקרב בעל הבית אל האלהים, חבלות - מה לי חבל בגופו מה לי חבל בממונו, תנא מה הן דיני ממונות - גזילות וחבלות, אבל הודאות והלואות - לא.											■		ב:	
ולמאי?											^	◇	ב:	
אילימא דלא בעינן שלשה											!		ב:	
והאמר רבי אבהו, שנים שדנו דיני ממונות - לדברי הכל אין דיניהם דין											⚡		ב:	
אלא - דלא בעינן מומחין.											!	◇	ב:	
מאי קסבר?											^		ב:	
אי קסבר עירוב פרשיות כתוב כאן											!		ב:	
ליבעי נמי מומחין											⚡		ב:	
ואי קסבר אין עירוב פרשיות כתוב כאן											!		ב:	
שלשה למה לי?											⚡		ב:	
לעולם קסבר עירוב פרשיות כתוב כאן, ובדין הוא דליבעי נמי מומחין, והאי דלא בעינן מומחין - משום דרבי חנינא.											!	◇	ב:	
דבר תורה, אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדרישה ובחקירה, שנאמר (ויקרא כד) משפט אחד יהיה לכם, ומה טעם אמרו דיני ממונות לא בעינן דרישה וחקירה - כדי שלא תנעול דלת בפני לוויין.	דאמר רבי חנינא:										■	!	◇	ב:
אלא מעתה טעו לא ישלמן											⚡	◇	ג.	
כל שכן אתה נועל דלת בפני לוויין.											!	◇	ג.	
אי הכי תרתי קתני: דיני ממונות בשלשה הדיוטות, גזילות וחבלות בשלשה מומחין.											⚡		ג.	
ועוד: שלשה שלשה למה לי?											⚡		ג.	
תרתי קתני, משום דרבי חנינא.	אלא אמר רבא:										◆	!	◇	ג.
מדאורייתא חד נמי כשר, שנאמר (ויקרא יט) בצדק תשפט עמיתך אלא משום יושבי קרנות.	רב אחא בריה דרב איקא:										◆	!	◇	ג.
אטו בתלתא מי לא הוו יושבי קרנות?											⚡		ג.	
אי אפשר דלית בהו חד דגמיר.											!	◇	ג.	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא מעתה טעו לא ישלמן												ג.
כל שכן דנפיש יושבי קרנות.												ג.
מאי איכא בין רבא לרב אחא בריה דרב איקא?												ג.
איכא בינייהו דאמר שמואל:												ג.
שנים שדנו - דיניהן דין, אלא שנקראו בית דין חצוף.	[שמואל]											ג.
לרבא - לית ליה דשמואל	[רבא]											ג.
לרב אחא בריה דרב איקא - אית ליה דשמואל.	[רב אחא בריה דרב איקא]											ג.
נזק וחצי נזק וכו'.												ג.
נזק היינו חבלות												ג.
משום דקא בעי למיתנא חצי נזק, תני נמי נזק שלם.												ג.
חצי נזק נמי היינו חבלות												ג.
תנא ממונא, וקתני קנסא.												ג.
הניחא למאן דאמר: פלגא ניזקא קנסא, אלא למאן דאמר פלגא ניזקא ממונא, מאי איכא למימר?												ג.
אלא: אידי דקא בעי למיתנא תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה, דממון שאינו משתלם בראש הוא, תנא נמי חצי נזק, דממון שאינו משתלם בראש הוא, ואידי דקא בעי למיתנא חצי נזק - תנא נמי נזק.												ג.
שלשה מנל?												ג.
(שמות כב) ונקרב בעל הבית אל האלהים - הרי כאן אחד, (שמות כב) עד האלהים יבא דבר שניהם - הרי כאן שנים, (שמות כב) אשר ירשיען אלהים - הרי כאן שלשה, דברי רבי יאשיהו.	דתנו רבנן: [רבי יאשיהו]											ג.
ראשון תחילה נאמר, ואין דורשין תחילות, אלא: עד האלהים יבא דבר שניהם - הרי כאן אחד, אשר ירשיען אלהים - הרי כאן שנים, ואין בית דין שקול - מוסיפין עליהן עוד אחד, הרי כאן שלשה.	רבי יונתן:											ג.
נימא בדורשין תחילות קמיפלגי												ג.
דורשין תחילות	דמר סבר: [רבי יאשיהו]											ג.
אין דורשין תחילות.	ומר סבר: [רבי יונתן]											ג.
לא, דכולי עלמא אין דורשין תחילות.												ג.
אם כן - נימא קרא ונקרב בעל הבית אל השופט, מאי אל האלהים - שמע מינה למניינא.	אמר לך רבי יאשיהו:											ג.
ורבי יונתן												ג.
לישנא דעלמא נקט, כדאמרי אינשי: מאן דאית ליה דינא - ליקרב לגבי דיינא.	[רבי יונתן]											ג.
ורבי יאשיהו לית ליה בית דין נוטה?												ג.
מה תלמוד לומר (שמות כג) לנטת אחרי רבים להטת, התורה אמרה: עשה לך בית דין נוטה.	והתניא: רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי:											ג.
סבר לה כרבי יהודה	[רבי יאשיהו]											ג.
שבעים.	דאמר: [רבי יהודה]											ג.
סנהדרי גדולה היתה של שבעים ואחד	דתנן: [ת"ק]											ג.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבעים	רבי יהודה:	◆	■	!								
אימר דשמעת ליה לרבי יהודה בסנהדרי גדולה, דכתיבי קראי, בשאר בי דינא מי שמעת ליה?				ז								
וכי תימא לא שנא				!								
סמיכת זקנים וערפית עגלה - בשלשה, דברי רבי שמעון.	והתנן: [רבי שמעון]	■	ז	◆								
בחמשה.	רבי יהודה:	■	ז	◆								
מאי טעמא דרבי יהודה - (ויקרא ד) וסמכו - שנים, זקני שנים, ואין בית דין שקול מוסיפין עליהן עוד אחד, הרי כאן חמשה	ואמרינן:	■	ז									
דרבי יאשיה עדיפא מדרבי יהודה, דאילו רבי יהודה - בסנהדרי גדולה הוא דלית ליה, הא בשאר בי דינא - אית ליה, ורבי יאשיה - בשאר בי דינא נמי לית ליה.				!								
ואלא האי לנטט מאי עביד ליה?				ז								
מוקים לה בדיני נפשות.	[רבי יאשיה]			!								
אבל בדיני ממונות לא?				ז								
שנים אומרים זכאי, ואחד אומר חייב - זכאי. שנים אומרים חייב ואחד אומר זכאי - חייב.	אלא הא דתנן:	■	ז									
נימא דלא כרבי יאשיה				ז								
אפילו תימא רבי יאשיה, מייתי לה בקל והומר מדיני נפשות. ומה דיני נפשות דחמירי, אמר רחמנא: זיל בתר רובא, דיני ממונות - לא כל שכן?				!								
דיני ממונות בשלשה	תנו רבנן: [ת"ק]				◆	■	◆					
בחמשה, כדי שיגמר הדין בשלשה.	רבי:				◆	■	◆					
אטו בתלתא מי לא גמר דינא בתרי?				ז								
הכי קאמר: מפני שגמר דין בשלשה.												◆
תלתא כי כתיבי - בגמר דינא כתיבי.	אלמא קסבר: [רבי]											■
אלא מעתה תהא סנהדרי גדולה צריכה מאה וארבעים ואחד, כדי שיגמר הדין בשבעים ואחד, ותהא סנהדרי קטנה צריכה ארבעים וחמשה כדי שיגמר הדין בשלשה ועשרים - אלא: (במדבר יא) אספה לי שבעים איש אמר רחמנא, משעת אסיפה שבעים. (במדבר לה) ושפטו העדה והצילו העדה נמי, משעת שפיטת העדה. הכי נמי (שמות כב) ונקרב בעל הבית אל האלהים - משעת קריבה שלשה.	מגדף בה רבי אבהו:				ז							
אלא, היינו טעמא דרבי (שמות כב) אשר ירשיען אלהים - תרי, נאמר אלהים למטה ונאמר אלהים למעלה, מה למטה שנים - אף למעלה שנים, ואין בית דין שקול - מוסיפין עליהם עוד אחד, הרי כאן חמשה.												◆
ורבנן				ז								
ירשיען כתיב.	[רבנן]			!								
רבי, ורבי יהודה בן רועץ, ובית שמאי, ורבי שמעון, ורבי עקיבא, כולהו סבירא להו: יש אם למקרא.	רבי יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:											◆
רבי												■
הא דאמרן.												◆
ורבי יהודה בן רועץ												■
אקרא אני (ויקרא יב) שבעים, יכול תהא יולדת נקבה תמאה שבעים	דתניא: שאלו תלמידים את רבי יהודה בן רועץ:				^	■						
טימא וטיהר בזכר, וטימא וטיהר בנקבה. מה כשיהר בזכר - בנקבה כפלים, אף כשימא בזכר - בנקבה כפלים.	אמר להו: [רבי יהודה בן רועץ]				!	■						

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לאחר שיצאו, יצא ומחזיר אחריהם. אמר להן: אי אתם זקוקים לכך, שבועיים קרינו, ויש אם למקרא.	[רבי יהודה בן רועץ]											◇
בית שמאי												◇
כל הניתנין על מזבח החיצון שנתנן במתנה אחת - כיפר, (שנאמר (דברים יב) ודם זבחיך ישפך). ובחטאת שתי מתנות.	דתנין: בית שמאי:	◇	■	■								◇
אף בחטאת, שנתנן במתנה אחת כיפר.	בית הלל:	◇	■	■								◇
מאי טעמא דבית שמאי - (ויקרא ד) קרנת קרנת קרנת - הרי כאן שש, ארבע למצוה, ושתיים לעכב. ובית הלל אומרים: קרנות קרנת, קרנת - הרי כאן ארבע, שלש למצוה ואחת לעכב.	ואמר רב הונא:											◇
ואימא כולהו למצוה										?		◇
כפרה בכדי לא אשכחן.										!		◇
רבי שמעון												◇
שתיים כהלכתן, ושלישית אפילו טפח.	דתניא: [רבנן]	◇	■									◇
שלש כהלכתן, ורביעית אפילו טפח.	רבי שמעון:	◇	■									◇
במאי קמפלגי?										^		◇
יש אם למסורת	רבנן סברי:	◇	■	!								◇
יש אם למקרא.	ורבי שמעון סבר:	◇	■	!								◇
יש אם למסורת, (ויקרא כג) בסכת, בסכת בסכות - הרי כאן ארבע. דל חד קרא לגופיה - פשו להו תלת, אתאי הלכתא גרעתא לשלישית, ואוקימתא אטפח.	רבנן סברי:	■										◇
בסכת בסכת בסכות - הרי כאן שש, דל חד קרא לגופיה - פשו להו ארבע, אתאי הלכתא גרעתא לרביעית, ואוקימיה אטפח.	ורבי שמעון סבר:	■										◇
רבי עקיבא												◇
מניין לרביעית דם שיצאה משני מתים שמטמא באהל - שנאמר (ויקרא כא) על כל נפשת מת לא יבא - שתי נפשות ושיעור אחד.	דתניא: רבי עקיבא											◇
ורבנן:										?		◇
נפשת כתיב.	[רבנן]									!		◇
מי איכא דלית ליה יש אם למקרא?	מתקיף לה רב אחא בר יעקב:											◇
(שמות כג) בחלב אמו יכול בחלב, אמרת: יש אם למקרא.	והתניא:											◇
אלא: דכולי עלמא יש אם למקרא.												◇
ורבי ורבנן - בהא קמפלגי												◇
(שמות כב) ירשיען אלהים - אחריני	רבי סבר:	◇	■									◇
ירשיען - דהאיך ודהאי.	ורבנן סברי:	◇	■									◇
ורבי יהודה בן רועץ - לא פליגי רבנן עליה.												◇
בית הלל												◇
(ויקרא ד) וכפר וכפר וכפר - מפני הדין. והלא דין הוא: נאמר דמים למטה ונאמר דמים למעלה. מה דמים האמורים למטה שנתנן במתנה אחת כיפר, אף דמים האמורים למעלה שנתנן במתנה אחת - כיפר.	דתניא:											◇
או כלך לדרך זו: נאמר דמים בחוץ ונאמר דמים בפנים. מה דמים האמורים בפנים - חיסר אחת ממתנות לא עשה ולא כלום, אף דמים האמורים בחוץ - חיסר אחת ממתנות לא עשה כלום.												◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

סנהדרין-דיני ממונות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נראה למי דומה? דנין חוץ מחוץ, ואין דנין חוץ מפנים.												!	ד:
או כלך לדרך זו: דנין חטאת וארבע קרנות, מחטאת וארבע קרנות, ואל יוכיח זה שאין חטאת וארבע קרנות												⚡	ד:
תלמוד לומר: וכפר וכפר וכפר - מפני הדין. כיפר - אף על פי שלא נתן אלא שלשה, כיפר - אף על פי שלא נתן אלא שתיים, כיפר - אף על פי שלא נתן אלא אחת.												!	ד:
ורבי שמעון ורבנן בהא פליגי:													ד:
סככא לא בעי קרא	רבי שמעון סבר:											◇	ד:
סככא בעי קרא.	ורבנן סברי:											◇	ד:
ורבי עקיבא ורבנן בהא פליגי													ד:
(ויקרא כא) נפשת - תרתי משמע	רבי עקיבא סבר:											◇	ד:
נפשת - דעלמא משמע.	ורבנן סברי:											◇	ד:
ודכולי עלמא יש אם למקרא?												⚡	ד:
(שמות יג) לטטפת (דברים ו) לטטפת (דברים יא) לטטפות - הרי כאן ארבע, דברי רבי ישמעאל.	והתניא: [רבי ישמעאל]											⚡	ד:
אינו צריך, טט בכתפי - שתיים, פת באפריקי - שתיים.	רבי עקיבא:											⚡	ד:
אלא, לעולם פליגי. והני מילי כי פליגי - היכא דשני קרא ממסורת. אבל האי חלב וחלב דכי הדדי נינהו - יש אם למקרא													ד:
והרי (שמות כג) יראה יראה דכי הדדי נינהו, ופליגי												⚡	ד:
הסומא באחת מעיניו - פטור מן הראיה. שנאמר יראה יראה - כדרך שבא לראות כך בא ליראות. מה לראות בשתי עיניו - אף ליראות בשתי עיניו	דתניא יוחנן בן דהבאי אומר משום רבי יהודה בן תימא:											⚡	ד:
אמר קרא (שמות כג) לא תבשל גדי, דרך בישול אסרה תורה.	אלא אמר רב אחא בריה דרב איקא:												ד: